

Р Е Ш Е Н И Е

№ 124

гр.Перник, 13.07.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на пети
юли през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията
административно дело № 202/2011г. по описа на съда, за да се
произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 107, ал. 2 от Закона за
автомобилните превози, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на К.И.*** управител на "Транс
Експрес Груп"ЕООД, със седалище и адрес на управление на
дейността гр. София, ул. "Пушкин" № 38 против заповед № РД-14-
21-1159 от 29.04.2011г. на началник Областен отдел "КД-ДАИ",
гр. Перник. Със заповедта е наложена принудителна
административна мярка изразяваща се във временно спиране от
движение на автобус марка "Фолксваген Крафтер"TDI 2.5, с рег.
№ СА 8168КВ собственост на "Порше лизинг БГ", чрез сваляне на
предна табела с регистрационния номер и отнемането и заедно с
документа удостоверяващ регистрацията на превозното средство,
както и документите свързани с извършвания превоз.
Жалбоподателят излага две групи съображения, които водят до
отмяна на оспорваната заповед. Иска прогласяване нищожност на
заповедта и алтернативно прави искане за отмяната ѝ като
незаконосъобразна.

Ответникът по жалбата не се явява в съдебно заседание.
Изразява становище, че оспорваната заповед е издадена в
съответствие с материалните и процесуални правила, поради
което моли да бъде потвърдена.

Заинтересованата страна "Порше лизинг БГ"ЕООД не взима
становище по жалбата.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по
делото доказателства, доводите на страните и след проверка на
обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК,
приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 29.04.2011г. служители на областен отдел на КД-ДАИ, гр.
Перник при извършване на проверка за спазване на разпоредбите
по Закона за автомобилните превози, Закона за движение по

пътищата и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове са установили, че водача на автобус марка "Фолксваген Крафтер" TDI 2.5, с рег. № СА 8168KB извършва обществен превоз на пътници по автобусна линия с. Студена-София под формата на случаен превоз. В момента на проверката превозното средство е управлявано от водача Т.Ч.*** и в автобуса е имало седем пътника. На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение № 115847 от 29.04.2011г. за така описаното нарушение, което е квалифицирано като такова по чл. 96а, ал. 3, пр. 1-во от ЗАВП. Въз основа на АУАН е издадена и оспорваната в настоящето производство заповед.

С оспорваната заповед административния орган е приел, че Т.Ч. извършва обществен превоз на пътници с автобус, собственост на "Порше лизинг БГ"ЕООД по автобусна линия с. Студена-София под формата на случаен превоз, като превозва седем пътника. Приел е, че е налице правно основание за налагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗАВП, според който състав органите на автомобилната администрация, за преустановяване на административни нарушения могат временно да спират от движение МПС, с което се извършва обществен превоз на пътници под формата на случаен превоз до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение. С оглед на това е разпоредено временно спиране от движение на МПС, свалянето на преден регистрационен номер, отнемане на документ за регистрация и на документите за извършвания превоз. Определена е парична гаранция в размер на 500лева и е разпоредено автомобила да домува на платен паркинг в гр. Перник. Заповед № РД-14-21-1159 от 29.04.2011г. на началник областен отдел КД-ДАИ е връчена на Т.Ч., водач на автобуса на 04.05.2011г., като до датата на съдебното заседание не са върнати отнетите документи и регистрационната табела на превозното средство.

Така описаната фактическа обстановка се възприема от приетата и приложена административна преписка, както и от събраните в хода на съдебното производство доказателства.

Съдът приема, че жалбата на "Транс експрес груп"ЕООД е процесуално допустима. От административната преписка е видно, че за наложената принудителна административна мярка с писмо от 28.05.2011г. са уведомени собственика на превозното средство, който е оформил обратна разписка за доставка от 30.05.2011г. и настоящия жалбоподател получил известието на 31.05.2011г.. Жалба срещу мярката е постъпила само от "Транс експрес груп"ЕООД на 11.05.2011г.. Правния интерес да оспори акта се извлича от договора за лизинг № 01090 представен по делото, видно от който оспорвания има задължения за ползването, съхраняването и стопанисването на спряното от движение МПС, по отношение на което е в облигационни отношения със собственика на вещта. Със спирането от движение на този автобус се засягат имуществените интереси на жалбоподателя, тъй като същият притежава лиценз № 0771 и заверено копие за извършване на

международен автомобилен превоз на пътници.

По основателността на жалбата: разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган. Приложена е заповед № РД-01-736 от 19.12.2009г. на изпълнителния директор на "Автомобилна администрация", с която са упълномощени началниците на областни отдели при "КД на ДАИ" да налагат принудителни административни мерки по чл. 106 и чл. 106а от ЗАВП. Заповедта е издадена в законоустановената писмена форма. Съдът не споделя оплакването за липса на мотиви на постановения акт, а от там въз основа на изложеното следва, че оспорвания акт не е нищожен и не може да се прогласи нищожността му. Намира, че мотиви в заповедта има, но същите са неясни, нелогични, непоследователни и по съществото си обуславят незаконосъобразност на акта.

Пред настоящата инстанция страните не ангажират никакви доказателства и проявяват процесуално бездействие, поради което съдът се произнася по наличните доказателства.

По делото са представени доказателства, че жалбоподателят е страна по договор за извършване на "специализиран превоз на пътници". Договорът е оформен с дата 14.03.2011г. и е подписан от жалбоподателя, в качеството му на изпълнител и управителят на "Реликс Вибро"АД, като възложител. Приложено е и маршрутно разписание за специализиран превоз по маршрут Студена до София, ул. "Дамян Груев". Прави впечатление, че маршрутното разписание на дата 14.03.2011г. е съгласувано с областен отдел "Контролна дейност" ДАИ, като има поставен подпис на длъжностно лице, върху което е положен печат на административния орган. С този документ безспорно е запознат административния орган и дори не е било необходимо събирането му. Тези два документа насочват вниманието на състава към извършване на "специализиран превоз" на пътници, а не към "случаен" такъв. Оспорваната заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение. Акта съставен по реда на ЗАВП, сам по себе си е годно средство въз основа, на което да се пристъпи към ангажиране административно наказателната отговорност на извършителя, допустителя или разпоредителя на извършвания превоз по реда на ЗАНН във връзка с ЗАВП. Според състава, при липса на други доказателства извън АУАН, от чиито прочит дори не се налага убеждението, че е извършван случаен превоз и няма никакви доказателства, от които да е видно, че лицата, които са били в автобуса "7броя пътници", между които изброени с имена три лица /не са били примерно с карти за специализиран превоз, съгласно наредба № 33/, не може да се направи извод за законовата възможност да се пристъпи към налагане на принудителна административна мярка. Няма и данни, че водача не е представил доказателства за извършения превоз. Напротив контролните органи са изписали, че "на основание чл. 107, ал. 1, във вр. с ал. 3, б. "б" от ЗАВП, че МПС-то е спряно от движение". Последната констатация на контролните органи

мотивираща съда да приеме, че въпросът с превозвачът е решен по целесъобразност, каквито доводи има развити и в жалбата му.

От изложеното е видно, че административния орган е приложил на всяка цена заповед за налагане на принудителна административна мярка по отношение на превозвача, но я е приложил за разпореждане на закона, несъответстваща на предвидената хипотеза за осъществяване на "случаен превоз". Според определенията дадени в пар. 1, т. 24 от ДР на ЗАП такъв вид превоз, са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния момент по предварително заявени условия. Определението за специализиран превоз, какъвто съобразно приложените по делото доказателства е извършвано с процесното МПС е в друга разпорежба и има други характеризиращи го белези. В административно наказателните разпоредби на ЗАП, към дата на налагане на мярката "временно спиране от движение", такава възможност съществува само при осъществяването на обществен превоз на пътници под формата на "случаен превоз". Наличието на несъответна ПАМ за констатирано административно нарушение е основание да се приеме, че липсва материално правна предпоставка за налагането ѝ по образуваното административно производство и същата е незаконосъобразна. Споделят се съжденията на жалбоподателя, че е недопустимо в хипотезата на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" да се отнемат документите свързани с извършвания превоз. Тези документи се отнемат само в случаите по ал. 1, т. 3, букви "а" и "г" на чл. 106а от ЗАП, какъвто безспорно не е конкретният случай. В тази връзка оспорвания акт е незаконосъобразен, защото мярката е наложена в условията на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от същия закон. Незаконосъобразно приложената санкция в този вид и противоречието ѝ с мотивите на заповедта е основание за отмяната ѝ. Констатираната по-горе неприложима разпорежба и липсата на мотиви обосноваващи налагането на тази ПАМ по приетото от органа правно основание е равнозначно на липса на мотивиран индивидуален административен акт постановен при липса на фактически и правни основания. Съществено нарушение на формата на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и което е довело до ограничаване защитата на правата и интересите на страните в административното производство, а липсата им води и до невъзможност проверката на законосъобразността на оспорения акт в пълен обем от настоящия състав.

Следва да бъде отбелязано, че административното производство протича между административния орган и всички заинтересовани лица. В случая е започнало производство по инициатива на контролния орган, но същият не се е съобразил с императивното изискване на чл. 26 от АПК. Уведомяването и конституирането на страните е част от това производство и е залегнало в АПК- издаване на индивидуални административни актове. Това производство завършва с издаването на ИАА, какъвто несъмнено е оспорваната заповед след изясняване на

фактите и обстоятелствата от значение за случая, което не е сторено. Развилото се административно производство в отсъствие на пряко заинтересовани страни и невъзможността да бъдат извършени от тях процесуални действия налагат извода, че ако бяха събрани и обсъдени от органа обясненията и възраженията на участниците в спорното административно производство, те биха обосנוвали друг правен резултат, противоположен на възприетия. Налице е нарушение на чл. 146, т. 3 от АПК, което е от категорията на същественияте.

Не на последно място следва да се отбележи, че индивидуалния административен акт се издава за да се постигне целта на закона при стриктно прилагане от страна на административния орган на принципите залегнали в чл. 6 и чл. 7 на АПК и при въздържане от издаване на актове, които могат да причинят вреди, несъизмерими с преследваната цел.

Въз основа на изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспорваната заповед да се отмени. Налице са отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, които водят до цялостна отмяна на заповед № РД-14-21-1159 от 29.04.2011г. на началник Областен отдел "КД-ДАИ", гр. Перник.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К.И.*** управител на "Транс Експрес Груп"ЕООД заповед № РД-14-21-1159 от 29.04.2011г. на началник Областен отдел "КД-ДАИ", гр. Перник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

СЪДИЯ: /п/